

עקיבא נוביק // שיחת מזנון

” לא עזרו ההכששות. ינון מגל הכריז ש”נוביק, חרף הכיפה על הראש, הוא לא ימני”. זהבה גלאון סימסה ”ברכות לתפקיד החדש”, וחנן עמיאור כתב ”אל תשכח שאתה בן של מחבל” (יש לו דרכים משונות לומר שהוא אוהב)

1 הכל התחיל כשהבדחן אריה יואלי חמד לו באחד האמשים קצת לצון. ”התקשרתי כעת לידידי עקיבא נוביק וברכתי אותו על מינויו למגיש המהדורה המרכזית בכאן 11”, צייץ. היה זה רגע אחרי ההודעה על עזיבת המגישה דוריה למפל, והבדיחה טבעה בים של הלצות ופרגונים ברנז’איים. פיהוק. אלא שלמחרת, במהלך שידורי הבוקר ברדיו, המגיש אסף קלמן ליברמן השתעמם מעט. הוא שיתף את דברי יואלי בטוויטרו והוסיף ”מינוי פצצה. סחתיין”. הבנתי את הסכנה ומיהרתי להרוג את הקונדס עוד כשהוא קטן. ”תודה על הברכות, אסף ידידי, אבל אנשים פה עוד יחשבו שזה אמיתי”. כתבתי ויצאתי את ביתי לפגישה שגרתיית בתאגיד. נראה שלא הייתי מספיק ברור. בזמן הנסיעה הקצרה התפתח ברשת דיון ציבורי עז. ”אובדן דרך טוטאלי של התאגיד”, צייץ המגיב הראשון, ואחר הבהיר – ”אין משמעות להיותו סרוג, יש לנו גם ראש ממשלה סרוג!”. אחרים טענו שהמינוי ”בהחלט ראוי” ושצפויה ”מהדורה בראש טוב”. כשהגעתי לחניון התאגיד הופיעה בטלפון הודעה מברכת משרון וכסלר, ומיד אחריה הודעה חמוצה משהו מפרשן באחד הערוצים האחרים. נחמד, חשבתי, לראות מה באמת חושבים עליי.

2 היה רגע שבו הדברים התפוצצו. ידיעה קטנה באתר רוטר – מה זה ידיעה, מבזקון בתחתית פורום הסקופים – קבעה ”נוביק יגיש את מהדורת החדשות של כאן 11”. לא אולי, לא מועמד. לא מסתמן. יגיש. מאותו רגע לא עזרו ההכששות, יגיליתי כמה אנשים יש שמאמינים לידיעה ברטר יותר מלניו יורק טיימס ול-CNN גם יחד. יותר מלהכחשה של האיש עצמו. ברשת החלו לצאת נגד החנופה של התאגיד לראש הממשלה הנבחר. ינון מגל, המבקר החרוף ביותר של עיתונאים ימניים בישראל, מיהר להכריז ש”עקיבא נוביק, חרף הכיפה על הראש, הוא לא ימני”. כמו כדי להכאיב עוד יותר, זהבה גלאון בדיוק סימסה ”ברכות לתפקיד החדש”. אל דוברות התאגיד הגיעו שאילתות מאתרי הרכילות. חנן עמיאור, עורך ’פרספקטיבה’, סימס ”אל תשכח שאתה בן של מחבל” (יש לו דרכים משונות לומר שהוא אוהב). פרופסור מכובד כתב ”אשמח להיפגש לצורך מתן עצות לשיפור פני המהדורה”. חברים טובים מפעם נזכרו בי, עמיתים בתאגיד חיכו לפתע. כשנכנסתי לשיבה שנקבעה, הנוכחים היו מופתעים לראות אותי, אך עם זאת זיהיתי גם הערכה על שלא גבה ליבי ונותרתי אותו עקיבא שבו ומשתתף כמו כולם.

3 לא הצלחתי להתרכז בישיבה. הטלפון לא הפסיק לרטוט מהתרגשות, בכירים בתאגיד באו ושאלו הכצעקתה, עד שהתחלתי גם אני קצת להאמין. ”תודה לכל המברכים והמברכות”, צייצתי, ”מבטיח לעשות מה שטוב לעם ישראל”. אחר התיישבתי לרגע על כסאה של דוריה, בשם המחויבות לדאחקה (בתמונה). כשדוריה סימסה ברכות, הבנתי שהעסק באמת יצא משליטה. הרמתי שפופרת לאסף ליברמן ודרשתי שייקח אחריות על מעשיו. הוא הבין, פירסם הודעה שלפיה מעולם לא הייתי מועמד לתפקיד, ואף חתם אותה ב”האמת והשלום אהבו”. נשמתי לרווחה. חזרתי להיות עקיבא הישן והפשוט. אדם מן היישוב. ללא הזוהר והתהילה שהיו מנת חלקי למשך שעה וחמישים ושלוש דקות.

4 אפילו: כיוון שהתפנה לי המון זמן ביומן, יצאתי לקנות כפכפים ברחוב כנפי נשרים הסמוך עם המלבישה של התאגיד, דניאלה. בואו נגיד שלהסתובב ברחוב ראשי עם ערימת שקיות בגדים ונעליים, זה לא הדבר הכי חכם ביום שבו אתם מכחישים שתהיו מגישי המהדורה. וזהו סוף החדשות מירושלים.